

2) Finantslovforflagets § 5. (see Tillæg A. Sp. 2363 ff.)

vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Derpaa fattes Finantslovforflagets § 6 under Forhandling.

C. Andersen: Da Post- og Færgefarten mellem to saa stærkt befolkede Der som Lolland og Langeland mildest talt ikke er tidsvarende, og da der efter min Formening ikke vil kunne skee nogen Forandring heri, medmindre den Staten tilhørende Færgebro ved Spodsbjerg paa Langeland undergaaer en saadan Forandring, at den vil kunne afgive en hensigtsvarende Havn for Dampskibe og Færgebaade, saa at de der kunne landsætte Passagerer, Poster og Kreaturer, saa vil jeg tillade mig at spørge den høitærede Finantsminister, om han ikke i den nærmeste Fremtid agter at foretage Noget, som kunde afhjælpe Manglerne ved den omtalte Færgebro og gjøre den til en hensigtsvarende Havn. Jeg troer med saameget mere Grund at kunne forvente et gunstigt Svar paa dette Spørgsmaal, som der vistnok ikke er mange Steder, hvor der i den Grad, som Tilfældet er paa Langeland, er gjort Meget til Communicationens Fremme ved private Foranstaltninger og for privat Regning. Der er nemlig i de senere Aaringer paa Vestkysten af Den bygget to Havne, een nordpaa ved Lohals og een sydpaa ved Vagenkop. Ligesom der ogsaa er anlagt en Telegraphlinie fra Svendborg over Langeland til Wro, saaledes har der ogsaa i denne Sommer dannet sig et Actieselskab paa Lolland og Langeland, som alt her i Byen har bestilt et Dampskib paa 50 Hestes Kraft, for at sætte dette i en regelmæssig Fart mellem Lolland og Langeland. Hensigten med dette Foretagende vil jo imidlertid ikke kunne opnaaes, saalænge Broen ikke modtager en Forandring som den af mig paapegede. Med disse Bemærkninger skal jeg afvente den høitærede Finantsministers Svar.

Finantsministeren: Jeg vil svare det ærede Medlem: Jo! men det kommer an paa, hvad det koster. Det ærede Medlem maa nemlig ikke overse, at hvor vigtigt det end kan være for Communicationen mellem Lolland

og Langeland, at Broen ved Spodsbjerg er saaledes, at den til enhver Tid kan anløbes af et større Dampskib, har dog denne Linie en saa ringe postalf Betydning, at der maa tages et væsentligt Hensyn til, hvad en saadan Foranstaltning som den af det ærede Medlem omtalte vil koste. Ligesaa lidt som jeg er uvidende om, at der er dannet et Actieselskab, som allerede har indsendt et Project, hvorefter dette Broanlæg skal forandres, saaledes er det ærede Medlem neppe uvidende om, at dette Spørgsmaal allerede af mig har været gjort til Gjenstand for en Undersøgelse, idet jeg erkjendte, at de Anstrengelser, der vare gjorte fra Langelands Side, vare saadanne, at de vel fortjente, at man fra Statens Side kom dem imøde, navnlig ved, selv om det skulde være med endel Beføstning, at udbedre eller forandre den Anløbsbro, som tilhører Statskassen og er beliggende ved Spodsbjerg. Jeg satte mig derfor strax i Bevægelse i Anledning af dette Spørgsmaal og lod de indsendte Planer undersøge af de Sagkyndige, som stode til Regeringens Naadighed, navnlig af den nuværende Vandbygningssinspecteur, der tillige fungerer som Postvæsenets Consulent i Færgefærge; men han er kommen til den Overbevisning, som er bleven tiltraadt af Postvæsenet, at Planen, saaledes som den dengang forelaa, deels ikke vilde svare til Hensigten og deels vilde være temmelig kostbar, og navnlig af den Grund for kostbar, fordi den ikke vilde kunne skaffe den Beskyttelse, man gjorde Regning paa. Hvis de Erklæringer, jeg fandt det nødvendigt at indhente for at prøve Projectet og prøve Overslaget over de Beføstninger, som Foranstaltningen vilde medføre, havde været saaledes, at jeg havde troet at kunne gaae ind paa Sagen, var denne allerede bleven forelagt for Rigsdagen; men da Betænkningen gik i modsat Retning, har der ikke kunnet gjøres Noget i saa Henseende i denne Session. Imidlertid skal jeg erklære mig meget villig til at lade Denne